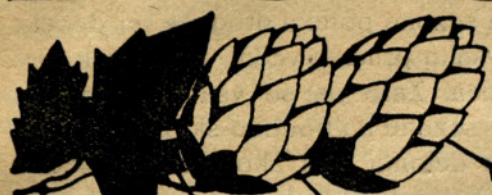

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 24. januarja 1936

Štev. 2

Za list.

V sedmo leto stopa naš list. Obilo gradiva je že objavil vsa ta leta in hmeljar, ki ga je skrbno prebiral, mora priznati, da mu je nudil mnogo koristnega in zanimivega.

Dolgo je trajalo, preden smo tudi slovenski hmeljarji dobili svoj strokovni list. Sicer imamo Slovenci res to veliko napako, da nas je premalo, da smo le majhen narodič, pa še ta je danes raztrgan na tri države; glavni in največji del je seveda v Jugoslaviji, toda tudi v Italiji in Avstriji je ostalo radi za naš narod vsekakor zelo neugodne razmejitve mnogo našega ljudstva. Vkljub temu pa, da nas je malo in da se prav za prav le v naši državi moremo res kulturno svobodno gibati, pa nočemo zaostajati za drugimi, mnogo večjimi narodi ter z isto silo in vztrajnostjo stremimo za napredkom. Lahko je velikemu narodu vzdržati potrebno dnevno in zlasti tudi strokovno časopisje, ko gre tudi pri pičlem zanimanju naklada takoj na tisoče in tisoče. Pri malem narodu pa so ravno v pičli nakladi težave, ker je ta celó pri dobrem zanimanju le vedno še sorazmerno zelo majhna. Mnogo požrtvovalnosti je zato treba, da si vzdržujemo potrebno strokovno časopisje, zlasti kar se tiče posameznih kmetijskih panog. In vendar imamo že dolga leta poleg splošno kmetijskih tudi svoj sadjarski list, čebelarški list itd., ter smo končno pred šestimi leti dobili tudi svoj hmeljarski list.

Često se je zlasti v letih dobre povojne konjunktуре na raznih zborovanjih poudarjala potreba hmeljarskega lista, pa ga ni bilo. Vedno se je to zadevo odlagalo in sklicevalo na razne težkoče, ker se nihče ni hotel lotiti te kočljive naloge. Naloga pa je bila tudi res kočljiva, saj je naš slovenski

hmeljarski okoliš razmeroma zelo majhen in tudi število hmeljarjev kaj pičlo, tako, da je bilo že vnaprej jasno, da se bo list moral boriti z vsemi težavami pičle naklade. Vzlic temu pa se je končno v letu 1930 le izcimil iz hmeljarskega društva poseben konzorcij in objavil društvenemu občnemu zboru, da bo začel izdajati list. Občni zbor je to zamisel navdušeno pozdravil ter tudi soglasno sprejel list kot društveno glasilo.

Tako je z uvodno besedo tedanjega bana dne 9. maja 1930 »Slovenski hmeljar« zagledal luč sveta. Posihmal je izhajal list redno štirinajstdnevno, v času sezone pa izdajal prva leta tudi posebne izdaje z najnovejšimi tržnimi poročili. Ker je število slovenskih hmeljarjev razmeroma pičlo, je bila seveda tudi naklada lista sorazmerno pičla. Prva leta se je list vzdrževal z oglasi, toda kmalu je nastopila splošna gospodarska kriza in čim hujša je postajala, tem bolj se je krčilo število oglasov in tem bolj je postajal list odvisen samo od naročnine. Zato se je sorazmerno moralo krčiti vedno bolj tudi gradivo ter se je končno moral omejiti list na sedanji obseg.

V začetku smo hmeljarji kaj skrbno prebirali svoj strokovni list. Pisana beseda je dosegla popolen uspeh, ravnali smo po navodilih lista in dosegli lista leta res prvovrsten pridelek. Le obiravke so nekoliko godrnjale, ker smo jim po dobljenih navodilih strogo predpisali obiranje in niso mogle več nabrati po dvanajst mernikov na dan. Zato pa je tedaj bil naš hmelj na vseh tržiščih znan kot najlepše obran.

Toda časi se spreminjajo in sčasoma se vse pozabi. Naš list se je postavil na stališče, da že obdelane snovi ne more več ponavljati, vsaj ne v celem obsegu. To pa ni bilo dobro. Vse preveč smo namreč vedno bolj pozabili koristne nauke in

zlasti glede obiranja postali tako popustljivi, da se obiravke že zopet hvalijo, koliko naberejo, kupci pa se priložujejo nad slabim obiranjem. Trpimo pa pri tem zopet predvsem hmeljarji, ker za slabo obrano blago dosežemo znatno nižjo ceno. Zato se je več hmeljarjev obrnilo na naš list z željo, naj zopet obširno daje vsa potrebna navodila neglede na to, če pri tem deloma pogreva že obdelano snov. Prav tako se je izrazilo tudi željo po posebnih izdajah. Pa smo dobili zagotovilo, da se bo to vse zgodilo, če bomo tudi hmeljarji izpolnili svojo dolžnost ter naročali list in tudi **poravnali naročnino**. V tem oziru se nam namreč res opravičeno očita preveč malomarnosti. Brez nič pa seveda ni nič.

Tako je torej z listom. Vsak pameten hmeljar naj v svojo lastno korist bo tudi stalen naročnik lista »Slovenski hmeljar« ter ga vestno in skrbno prebira. Nujno je potrebno, da list zopet prebiramo s fisto vnemo kakor v začetku, ko je pričel izhajati, ter da se po njem ravnamo, da bomo pridelali zopet vsake konkurence zmožno blago. Priznati moramo namreč, da bomo čim boljše ceno dosegli le tedaj, če bomo imeli res tudi prvovrstno in v vsakem oziru brezhibno blago, s praznim kričanjem pa ne bomo prišli daleč. Zato pa naročajmo in prebirajmo list ter seveda — poravnajmo tudi naročnino. Sedaj v začetku leta je za to najbolj primeren čas. Naj ne bo več hmeljarja, ki ne bi imel naročenega lista, ki ga ne bi vestno prebiral in ki ne bi tudi točno poravnal naročnine!

Savinjski hmeljar.

O sezoni 1935

(Dalje.)

Vzlic vsemu pa se je škropljenje v splošnem prav dobro obneslo zoper peronosporo, uši in hmeljsko pršico ter se imamo vprav škropljenju zahvaliti, da nismo doživeli slične ali še hujše polomije kakor v letu 1934. Vkljub precej neugodnim vremenskim razmeram ter izredno močnemu pojavu bolezni in škodljivcev smo namreč le pridelali samo kakih 25% v barvi manj ustrezajočega blaga, dočim je bilo 35% dobrega in 40% v vsakem oziru brezhibnega pridelka.

In potem je začela kupčija.

Po vseh v poštev prihajajočih okoliščinah se je računalo lani s srednje dobro sezono in v splošnem s primernimi cenami. Svetovni pridelek je nekako odgovarjal potrebi in ker so preostale zaloge v rokah kupcev kakor tudi v pivovarnah

bile razmeroma pičle, o kaki izdatni nadprodukciji ni moglo biti govora.

Hmeljarji se deloma zavedajo, morali bi se pa še bolj, da se v hmeljski kupčiji nikdar nič ne ponavlja. Vsaka sezona poteka drugače ter docela svojevrstno in vsaka prinese vedno zopet kak nov način gibanja cen. Zato pa so vsa sklepanja iz poteka pretekle sezone na bodočo skoz pogrešna, neutemeljena in deloma tudi škodljiva. Dosledno temu je bila tudi lanska hmeljska sezona docela svojevrstna.

Po 15. avgustu je začelo splošno obiranje in h koncu avgusta se je pričelo polagoma prodajati. Zgodnji hmelj, ki ga imamo sicer malo, vendar dovolj, da nam dela zgago in kvari cene, je bil najprej obran in se je tudi zanj najprej nastavilo ceno s 20—25 din za kg. Ker pa kakovost zgodnjega hmelja vedno in v vsakem oziru ostaja daleč za kakovostjo našega savinjskega goldinga, se je splošno pričakovalo, da bodo cene za golding primerno višje. Pa niso bile. Prav kakor zgodnji hmelj se je kupovalo dalje tudi najboljši golding po isti ceni 20—25 din za kg, le z napitnino se je doseglo tudi nekaj čez. Nakupovanje se je sicer vršilo trajno, vendar prave živahnosti v kupčiji ni bilo. Šele v drugi polovici septembra, ko je najboljšo blago postalo že bolj redko, so se cene dvignile na 28 ter 30 in izjemoma celo na 32 din za kg, toda z oktobrom je postala kupčija še bolj mirna in je bilo več povpraševanja le za cenejše blago, za najboljše pa le semtertja in večinoma le za manjše količine. Cene so ostale v oktobru in deloma tudi še v novembru sicer v glavnem nespremenjene, vendar so postajale za najboljše blago vedno bolj nominalne. V kupčiji je h koncu novembra in v decembru postajalo vedno večje zatišje, inozemski kupci so polagoma odhajali in tudi cene so začele popuščati.

Tako je torej potekla sezona in pod takimi okoliščinami smo večino hmelja prodali, tako da je z novim letom ostalo neprodanih v prvi roki le še par sto stofov. Povprečna cena, ki smo jo dosegli za lanski pridelek, znaša kakih 24 din za kg. Večino hmelja, do 80%, smo namreč prodali v septembru, ko so se cene polagoma dvignile nad 25 in 26 din za kg. Po dvigu cene do 30 din in čez se je tudi povpraševanje naglo obrnilo le na cenejše blago in kdor se ni hitro okoristil s kratkotrajno »hausse«, je moral pozneje zopet prodati ceneje. Tako smo v oktobru in novembru prodali po deloma boljših cenah nadaljnjih 15% pridelka, nekaj tudi še v decembru, dočim par sto stofov še čaka na kupca.

Razno

Pivo v sobe so napeljali v nekem novem hotelu v Kopenhagenu. Tako bodo gosti poleg tople in mrzle vode ter drugih udobnosti imeli v tem hotelu vsak čas na razpolago tudi hladno pivo naravnost iz ledenice.

V Ameriki se vari največ piva. Konsum piva se namreč stalno dviga; iz leta 1934 na 1935 je narasel zopet za 13 %. V USA je 680 pivovarn s 70.000 delavci in 800 mil. dolarjev investiranega kapitala. Vsled nagega dviganja konsuma piva se je v USA že v letu 1934 navarilo 30 % več piva kakor v Nemčiji in tako je Nemčija morala naslov največjega producenta piva na svetu odstopiti USA. Da prideluje Amerika tudi največ hmelja, o tem smo že ponovno poročali.

Pivo v konzervah, torej v pločevinastih posodah, se je zadnje čase močno vpeljalo v Ameriki. Za ta način razpečavanja piva so napravile ogromno reklamo tovarne takih konzerv. To pa je bilo seveda v škodo tovarnam steklenic, ki so se sedaj tudi zganile in razvile obširno profireklamo; celo posebno vrsto steklenic za pivo so vpeljale, ki so izredno poceni in jih ne bo treba vračati pivovarnam. Mi hmeljarji pa želimo, da Amerikanci pijejo čimveč piva, pa naj bo to že iz konzervnih škatlic ali steklenic, in da pridelujejo čim **manj** hmelja.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V hmeljski kupčiji je položaj nespremenjeno miren in prav tako so nominalno nespremenjene tudi cene. Povpraševanja je nekaj več predvsem za cenejše blago. — Rastlina dobro prezimuje, ker pravega mraza še ni bilo in so nekateri še odorali in poapnali nasade.

Vojvodina: Položaj v hmeljski kupčiji je nespremenjen ter ni več dosti zanimanja in povpraševanja.

Češkoslovaška: Na hmeljskem tržišču je nadalje precej zanimanja ter povpraševanja, v prvi vrsti za cenejše blago za domače pivovarne, pa tudi za boljše za izvoz. Tendencia je razmeroma čvrsta ter so se tudi cene zopet učvrstile in dvignile ter notira sedaj lanski žateški pridelek 45–56 Din za kg. Sicer pa je neprodanih v žateškem okolišu le še kakih 4000 stotov lanskega pridelka, znamkovanih pa doslej 39.809 stotov. Tudi za ostale provenience češkega hmelja je zopet več zanimanja ter so se tudi cene učvrstile; tako notira sedaj lanski pridelek iz Uštěka in Roudnic 27–40 Din, pozni iz Dube pa 20–29 Din za kilogram.

Nemčija: Živahnejše zanimanje in povpraševanje traja na hmeljskem tržišču dalje in so zlasti domače pivovarne zopet pričele z nakupovanjem; pa tudi za izvoz je zopet nekaj več povpraševanja in tudi prometa. Cene so ostale v glavnem nespremenjene, vendar so se precej učvrstile ter se je plačevalo zadnji čas na tržišču v Nürnbergu za lanski pridelek za domačo porabo Hallertau 72–93 Din, Spalt 81–95 Din, Jura 78 Din, Hersbruck 60–70 Din, Tettnang 79–99 Din in Württemberg 67–70 Din, za izvoz pa Hallertau 46 do 60 Din, Spalt do 70 Din, Hersbruck 42–46 Din, Württemberg do 46 Din in Baden do 49 Din za kg.

Za starejše letnike ni zanimanja, vendar je vkljub temu še bilo prodanih par bal po 10–14 Din za kg.

Francija: Splošno je razpoloženje v hmeljski kupčiji zelo mirno in le semtertje nekaj prometa. Cene so več ali manj nominalne in lanski pridelek notira na tržišču iz druge roke alzaški 29–37 Din, Nord 14 do 17 Din in Burgund 23–32 Din za kg. V Alzaciji je bilo tudi zopet nekaj manjših nakupov iz prve roke za ameriški račun in se je plačevalo po 19–23 Din za kg.

Poljska: V hmeljski kupčiji je položaj v glavnem nespremenjen in prav tako so nominalno nespremenjene tudi cene. Vkljub slabemu zanimanju in povpraševanju pa je stalno nekaj prometa, vendar se trži v prvi vrsti le cenejše blago.

Belgija: Tržišče je prejkoslej mirno ter pride le semtertje do manjših zaključkov. Cene so v glavnem nespremenjene in notira lanski pridelek Alost 13 do 18 Din, Poperinghe pa 6–7 Din za kg. Belgija je uvozila prvih deset lanskih mesecev skupno 6500 stotov hmelja, od tega 1750 stotov iz CSR, 1311 iz Nemčije, 1054 iz Poljske, 794 iz Jugoslavije, 734 iz Francije in 430 stotov iz USA; izvozila pa je v isti dobi 1619 stotov, od tega 887 stotov v Nemčijo, 119 v CSR in 60 stotov v Francijo.

Anglija: Bonitiranje hmelja se polagoma bliža koncu ter bo verjetno še pred koncem meseca gotovo, nakar se bodo končno že določile cene ter se bo pričelo v polnem obsegu z vnovčevanjem.

Amerika: Živahnejše zanimanje in povpraševanje je v hmeljski kupčiji trajalo dalje, tako da so se zaloge precej skrčile in cene nadalje učvrstile. Tako notira sedaj boljši domači pridelek 11–15 Din, predlanski 7–10 Din in starejši 3–6 Din, že zacarinjen inozemski pa lanski 39–78 Din in predlanski 22 do 44 Din za kg. Iz prve roke se trži največ lanski Oregon po 5–9 Din in Yakima po 7–9 Din za kg. Tendencia je precej živahna in za boljše blago tudi čvrsta, dočim je za slabše blago manj zanimanja. Inozemski hmelj se drži razmeroma visoko v ceni ter se zato trži le polagoma in po zelo različnih cenah.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Hallertau)	90 Din
Češkoslovaška (Žatec)	54 Din
Francija (alzaški)	33 Din
Jugoslavija (savinjski)	24 Din
Poljska (wolinjski)	20 Din
Belgija (Alost)	17 Din
Amerika (Oregon)	15 Din

Splošno: Kupčija je zopet oživela predvsem v državah, kjer so domače pivovarne posegle v kupčijo, ker še niso bile krite, tako zlasti v Nemčiji, CSR in USA; zato so se tudi cene učvrstile. Za izvoz pa je kupčija prejkoslej razmeroma mirna.

Za razvedrilo

Po domače.

Gost: »Slišite, kaj pa plava tukaj na juhi?«

Gostilničar: »Za božjo voljo, nikar se ne delajte, kakor da bi še nikoli ne bili nobene muhe videli!«

Hmeljarji - poravnajte naročnino!

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)

V CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarsko-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo